

Înlănțuire II

soarele alb în pâcla dimineții,
turnuri pitite dincolo,
siluete abia mijite.
cercul devine tot mai strâmt,
te închide.
nu mai distingi susul și josul,
aici și acolo devin una.
te pliezi spre înăuntru:
un soare alb în pâcla dimineții,
turnuri pitite dincolo...
învălmășeală de gânduri
ca-n zi de piață
când ofertele vânzătorilor
te fac să alegi
orice
numai să scapi,
să ieși,
să te-nchizi în cercul tău
care devine tot mai strâmt...
în așteptare.